

покажатъ блѣсъкъ тѣ на хубость та си и накитъ тѣ си; обикновенно една отъ тѣхъ се избираше за царица на праздникъ тѣ.

Каменни ти укрѣпени сгради, желѣзна та прѣмѣна и тѣлесна та пѣргавина, придобивана съ постоянно упражненіе отъ дѣтинство, поддържали владѣлство то на рицарско то съсловіе въ Европа за много вѣкове, до усъвършенствованіе то на огнестрѣлно то оръжие. Селяне ти, които живѣли на земята на феодални ти боляре, намирали се у тѣхъ въ пълно робство. Тии плаштали на владѣлци ти си данъкъ, хлѣбъ, млѣко, яйца и други селски произведения, работили всички ти тежки работи въ укрѣпената сграда на владѣлецъ тѣ, теглили отъ него бой и дори убийство. Нѣмало къдѣ да се трѣси управія. А като често се случвало междуособенъ бой между феодалци ти, то села та били беззащитни отъ злини ти и насилство то на военни ти люде. Уобщто селянинъ тѣ въ Срѣдни ти вѣкове билъ много потѣпканъ. За това штомъ намиралъ сгоденъ случай той по нѣкадѣ повдигалъ вѣстание, и съ варварско звѣрство си отмѣшталъ на боляре ти, за дѣто го притѣснявали. (Такъво било вѣстание то на селяне ти въ Сѣверна Франция въ XIV-й вѣкъ, познато подъ име »Жакери;« то било потѣпкано отъ какъ потекли рѣки кръвъ и изгорѣли много села).

Духовенство. Под-горните духовни чиновници били съшто такива феодални владѣлци, каквито и свѣтскити барони. Епископи ти и игумени ти имали голѣми чифлици, и раздавали отъ тѣхъ дѣлове земя на рицаре ти, които по такъвъ начинъ ставали подвластни на духовни ти лица. Духовни ти чиновници (прелати) живѣли животъ, тако-речи въ всичко приличенъ на животъ тѣ на свѣтски ти барони; голѣми ти приходи отъ имоти ти набавяли имъ средства да живѣятъ роскошно; тии както и свѣтски ти феодалци пра-